

ข้อมูลทั่วไปของไผ่กิมซุง หรือ ตงลิ้มแล้ง

ไผ่ตงลิ้มแล้งมีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า DENDROCALAMUS ASPER BACKER อยู่ในวงศ์ GRAMINEA ลำต้นสูงได้กว่า 15 เมตร. ลำต้นเป็นข้อหรือปล้อง ระหว่างข้อหรือปล้องยาวประมาณ 30-50 ซม. ลักษณะของข้อนูนเห็นได้ชัดเจน สีของลำไผ่ตงลิ้มแล้งเขียวเข้มเป็นมันไม่มีขน เนื้อในลำต้นจะตันหรือเกือบตัน อาจมีรูเล็กๆ ไม่กลวงเหมือนลำไผ่ทั่วไป น้ำหนักเฉลี่ยของหน่ออยู่ประมาณ 1.5-3.0 กิโลกรัม/หน่อ เนื้อของหน่อที่รับประทานได้มีประมาณ 75% ของ หน่อ สามารถปลูกได้ทุกพื้นที่ทนต่อสภาวะต่างๆ ได้ดี ไม่เปื้อนสารเคมีในการกำจัดศัตรูพืช ทำให้ปลอดจากสารเคมี และ บัญคอกเป็นปุ๋ยดีที่สุดสำหรับการปลูกไผ่ตงลิ้มแล้ง ใช้เวลาสั้นในการเก็บเกี่ยวผลผลิต(ประมาณ 1 ปี) ปลูกง่าย โตไว รายได้ดี (คืนทุนเร็ว ความเสี่ยงน้อย)

การปลูกไผ่กิมซุงหรือไผ่ตงลิ้มแล้ง

ฤดูที่เหมาะสม ควรปลูกช่วงต้นฤดูฝน หรือราวเดือนพฤษภาคมถึงตุลาคม

การเตรียมพื้นที่ปลูก

พื้นที่ ที่จะปลูกควรตัดโค่นไม้ใหญ่ออก เพราะจะไปแย่งอาหารจากไผ่ ถ้าได้พื้นที่ใกล้แหล่งน้ำจะดีมาก เพราะไผ่เป็นพืชที่ต้องการน้ำมาก ไผ่ทั่วไปไม่ชอบน้ำขังแต่สำหรับไผ่ตงลิ้มแล้งน้ำท่วมขังก็ไม่ตาย ได้ทดลองโดยจมอยู่ในน้ำนานถึง 4 เดือนก็ไม่เป็นอะไร(แต่ต้องปลูกเกิน 6 เดือนแล้ว) เริ่มการเตรียมพื้นที่ปลูกโดยการไถยวบด้วย ผาน 3 ตากแดดให้ดินแห้งเพื่อกำจัดเชื้อราและวัชพืชบางชนิด ทิ้งไว้ สัก 5-7 วัน ไถละเอียดด้วยผาน 7 อีกครั้ง เป็นอันใช้ได้ หรือหากใครไม่รีบร้อน ไถผาน 3 แล้ว หว่านปอเทือง พอต้นโตออกดอกแล้ว ไถกลับด้วย ผาน 7 เพื่อปรับสภาพดินก่อน จะดีมากเลยครับ

จำนวนกิ่งพันธุ์ที่ใช้ ต่อ 1 ไร่

ระยะห่างระหว่างต้น 3 เมตร

ระยะห่างระหว่างแถว 4 เมตร ใช้กิ่งพันธุ์ประมาณ 120 กิ่ง

หลักการคำนวณ

400 ตารางวา = 1 ไร่ หรือ 1,600 ตารางเมตร = 1 ไร่

เพราะฉะนั้นพื้นที่ 1,600 ตรม. จะมีพื้นที่ขนาด กว้าง*ยาว = 40เมตร*40 ม.

ต้องการปลูกระยะระหว่างแถว 4 เมตร (กั้นทางเดินไว้เก็บเกี่ยว)ต้องใช้ต้นไผ่

$40/4=10$ ต้น

ต้องการปลูกระยะระหว่างต้น 3 เมตร

ต้องใช้กิ่งพันธุ์ $40/3 = 12$ ต้น

พื้นที่ 1 ไร่ จะใช้ต้นไผ่ (

$10*12$ ต้น)

= 120 ต้น

ที่กำหนดไว้ 1ไร่ ควรปลูก ประมาณ (100-120 ต้น)เพื่อความยืดหยุ่นของแต่ละบุคคลและสถานที่ต้องเว้นพื้นที่ไว้เพื่อทำถนน และอื่นๆจำนวนที่เหมาะสมที่สุดอยู่ที่ไร่ละ 100ต้นครับ

วิธีปลูกไผ่กิมซุง หรือไผ่ตงลิ้มแล้ง

ชุดหลุมปลูก ขนาดมาตรฐาน 30x30x30 ซม. (แนะนำว่าหากใครจ้างคนงานปลูกควรดูให้ดี ระวังจะหุดเหลือ 15-20 ซม. แทน แต่ขนาดของหลุมก็ขึ้นอยู่กับสภาพของดินถ้าเป็นร่วนปนทรายหลุมก็ไม่จำเป็นต้องใหญ่ขนาดนั้นบางพื้นที่ที่เป็นดินเหนียวหลุมจะอยู่ที่25x25ซม.) ระยะห่างระหว่างต้น ที่สวนโพธิ์พระยา (ตงลิ้มแล้ง) ปลูกไผ่ขนาด 3x4 เมตร. โดยชุดหลุมและนำดินขึ้นมากองไว้ใส่ปุ๋ยคอกผสมกับหน้าดินที่ขุดขึ้นมาลงไปประมาณ 0.5-1.0 กิโลกรัม ถ้าใครไม่แน่ใจว่าดินแถวนี้มีปลวกเยอะหรือเปล่านั้นแนะนำให้ใส่ยาฆ่าแมลงฟูราดานลงไปด้วย 1 ซ่อนชา ผสมดินกับปุ๋ยคอกให้เข้ากันรองก้นหลุมด้วยดินที่ผสมปุ๋ยคอกแล้วให้ สูงจากดินก้นหลุม ประมาณ 10-15 ซม. แล้วนำต้นกล้าไผ่ตงลิ้มแล้งวางลงไปในหลุมให้วางกิ่งไผ่เฉียงประมาณ 50-60 องศา(เพื่อหน่อต่อไปจะได้แทงขึ้นตรงและเร็ว) ฉีกถุงพลาสติกออกก่อนวางกิ่งพันธุ์ กลบดินจนพูน ตอนนี้นำรดน้ำและอัดดินให้แน่น(สำคัญ) เมื่อดินล่างแน่นแล้วให้กลบดินทั้งหมดลงไป พูนดินบริเวณโคนกิ่งไผ่ให้เป็นเนินสูงเล็กน้อย ใช้ไม้ปักเป็นหลักตอกยึดกิ่งไผ่ไว้ให้แน่นเพื่อกันลมโยก ถ้าลมแฉวแน่นแรง ถ้าลมไม่แรงมากไม่ต้องปักหลักไม้ ใช้เชือกบอแก้วบางๆมัดให้แน่น รด น้ำให้ชุ่มเมื่อดินยุบตัวแล้วจะเสมอกับพื้นที่ปลูกพอดี ถ้าจะทำการไล่เถียด (มีเวลามาก) ควรใช้ทางมะพร้าวหรือวัสดุอื่นช่วยพรางแสงแดดจนกว่าต้นกล้าจะมีใบใหญ่ และตั้งตัวได้ แล้วจึงค่อยเอาออก แต่ถ้าปลูกหน้าฝนผมขอเสนอว่า ไม่ต้องครับ

การดูแลรักษาไผ่กิมซุงหรือไผ่ตงลิ้มแล้ง

ควรทำการบำรุงรักษาให้เหมาะสมเพื่อให้ได้รับผลผลิตอย่างสม่ำเสมอ ดังนี้

1. การให้น้ำ

ช่วง แรก (โดยเฉพาะ 1-3 เดือน) ต้นไผ่ต้องการน้ำมาก ควรให้น้ำวันเว้นวัน แต่ถ้าปลูกไผ่ในฤดูฝน อาจไม่จำเป็นต้องให้น้ำถึงขนาดนั้นก็ได้(เพราะฉะนั้นเราควรที่จะปลูกไผ่กันใน ฤดูฝนเพื่อลดต้นทุนต่างๆ) นอกจากในกรณีฝนทิ้งช่วงนาน จึงให้น้ำช่วย แต่หลังจากหมดฝนแล้ว ผู้ปลูกต้องคอยรดน้ำให้เสมออย่าปล่อยให้ขาดน้ำนาน เพราะในปีแรกต้นไผ่ยังไม่ค่อยแข็งแรงนักถ้าไม่มีน้ำ อาจตายได้โดยง่าย หลังจากต้นไผ่อายุเกิน 6-8 เดือน ไปแล้ว จะแข็งแรงและทนต่อสภาพแห้งแล้งได้ดีขึ้น

2. การใส่ปุ๋ย

ใน ช่วงต้นปีแรก (1-3เดือน)ต้นไผ่สามารถใช้ปุ๋ยคอกที่คลุกเคล้าไปกับดินที่ปลูกได้พอ แต่ในระยะต่อไป

จำเป็นต้องมีการพรวนดินรอบๆกอและใส่ปุ๋ยคอก 1 เดือน/ครั้ง ครั้งละประมาณ 2-3 กก ในระยะนี้อาจจะเห็นว่าหน่อที่แตกจะมีขนาดค่อนข้างเล็กและ จะมีขนาดโตขึ้นทุกๆ ปี ถ้าความชุ่มชื้นและดินอุดมสมบูรณ์ดีพอเพียง แต่ถ้าจะให้ผลรวดเร็วควรจะให้ปุ๋ยเคมี 46-0-0 เร่ง ประมาณ 2-3 กำมือ/กอ/เดือน จะทำให้ไม่เกิดหน่อปริมาณมากตลอดปี เดือนที่ 7 จะทำการตัดแต่งกอและพรวนดินเพื่อกำจัดวัชพืช ปกตินิยมพรวนดินอีกครั้งในช่วงเดือนตุลาคมถึง พฤศจิกายน ก่อนที่ดินจะแห้ง เพราะถ้าดินแห้งจะพรวนดินยาก

ในกรณีที่ต้องการเร่งการออกหน่อ (กรณีพิเศษ) จะใส่ในช่วงต้นเดือน ก.พ. ถึง พ.ค. ปุ๋ยที่นิยมคือใช้ปุ๋ยคอกเป็นหลัก ในอัตรา 2-3 กิโลกรัมต่อ กอ/เดือน หรืออาจใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 อัตรา 200 กรัมต่อกอ และปุ๋ยเคมีสูตร 46-0-0 200 กรัม/กอ (เร่งหน่อเพื่อขาย ก่อนหน่อไม้ไทยจะเริ่มออกหน่อ)

3. การไถ่ล่าและการตัดแต่งกอไม้ตงลิ้มแล้ง

ไม้ตงลิ้มแล้ง เมื่อปลูกได้ประมาณ 3-4 เดือนจะเริ่มแตกหน่อได้ประมาณ 2-3 ลำ ในระยะแรกนี้จะไม่มีการตัดหน่อเลย ปล่อยให้เป็นลำต่อไป การดูแลกอไม้ในช่วงนี้จะทำการตัดลำต้นที่เล็กออกไป ไม่ต้องเสียสาย ให้ เหลือไว้เฉพาะลำที่ใหญ่ ลำที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 1-1.5 นิ้วตัดทิ้งให้หมด วิธีการตัด ต้องตัดให้ชิดดิน อย่าให้มีตาเหลืออยู่อีก (ไม่ต้องการให้ขยายพันธุ์อีก) กิ่ง แขนงเล็กๆ บริเวณโคนต้นที่ขึ้นเกะกะของลำแม่ควรตัดแต่งให้โล่ง (แสงแดดส่องถึงพื้นได้) เพื่อสะดวกในการให้น้ำและดูแล เมื่อต้นไม้อายุได้ประมาณ 7-8 เดือนจะมีหน่อแทงขึ้นมาอีก 5-6 หน่อ ตอนนี้อาจยังไม่มีการตัดหน่อ ปล่อยให้ไม้เป็นลำต่อไป แต่ถ้าพื้นที่ตรงนั้นดินอุดมสมบูรณ์ดี หน่อออกเยอะเราควรตัดขายไปบ้าง เช่นถ้าขึ้นมา 5 หน่อให้ตัดขายไป 3 หน่อ แต่ให้เลือกเอาหน่อที่สมบูรณ์ไว้ (หน่อที่เบียดกันให้ตัดออกขายไป) การดูแลกอไม้เพียงแค่ตัดเอาหน่อเน่า ลำคดเอียงแคะแกร็นออกและตัดแต่งกิ่งแขนงเล็กๆทิ้ง รักษาลำไม้ให้มียูประมาณ 5-6 ลำ (ลำใหญ่ๆ) จากนั้นจึงเริ่มตัด หน่อ ขายบ้าง การตัดหน่อขายนี้ควรจะต้องตัดจากกลางกอ ก่อนแล้วขยายออกมารอบนอกกอ ซึ่งหน่ออื่นๆ ต้องมีการรักษาไว้บ้างเพื่อให้เป็นลำแม่ โดยเลือกหน่อที่อวบใหญ่และอยู่ในลักษณะที่จะขยายออกเป็นวงกลมเพื่อจะทำให้กอ ใหญ่ขึ้น มีหน่อมากขึ้นในปีต่อไป สะดวกที่จะเข้าไปดูแลรักษาและตัดหน่อ

การตัดแต่งกอนั้น ควรทำติดต่อกันทุกๆ ปี สำหรับไม้ตงลิ้มแล้งนี้ควรแต่งกอไม้ประมาณต้นเดือน ก.ค. เพราะตอนนี้ ไม้ชนิดอื่นกำลังออกหน่อ ช่วงนี้หน่อไม้ออกเยอะราคาไม่ค่อยดี ควรปล่อยหน่อให้เจริญเป็นลำแม่ได้เต็มที่ พอต้นเดือนตุลาคม จึงค่อยอัดปุ๋ยคอกและน้ำเพื่อเร่งการออกหน่อในช่วงหน้าหนาว และหน้าแล้ง ช่วงนี้ราคาของหน่อไม้จะดีมาก (พ.ย.-พ.ค.) ของทุกปี

4. การบังคับให้เกิดหน่อมากขึ้น

ใน การบังคับให้ไม้ตงลิ้มแล้งแทงหน่อมากขึ้นตามฤดูกาลนั้น นอกจากการใส่ปุ๋ยและปฏิบัติดูแลตามปกติแล้วยังมีวิธีการกระตุ้นให้ไม้ตงแทงหน่อมากขึ้น โดยการสูบน้ำในฤดูแล้งช่วงที่ลมสงบ (ปลายเดือน ม.ค.-ก.พ.) โดยการรวบรวมใบไม้และ กิ่งแขนง ที่ได้จากการตัดแต่งกิ่งแล้วนำมากองให้ห่างจากกอประมาณ 1 เมตร จุดไฟเผา แต่ต้องระวังไม่ให้ไฟไหม้กอมาก โดยการพรมน้ำช่วยหรืออาจเอาใบไม้และกิ่งแขนงสูบน้ำในกอเลย แต่ต้องระวังไม่ให้ไฟลามไปติดส่วนบนๆ ของกอ ในการสูบน้ำนั้น เข้าใจว่าเป็นการเร่งให้ไม้ตงมีการพักตัวเร็วขึ้น (hardening) เมื่อก่อนเข้าสู่ฤดูฝนจะได้แทงหน่อมากขึ้น หลังจากที่ได้พักตัวอย่างเต็มที่และการสูบน้ำยังช่วยในการกำจัดโรคและแมลงไปด้วย

นอกจากนี้ ยังมีวิธีการบังคับการออกหน่อวิธีอื่นอีก เช่น การพรวนดินแปลงไม้ตงล้มแล้ว ทั้งในระหว่างแถว และระหว่างต้น โดยทำการพรวนดินในช่วงก่อนฤดูแล้ง ประมาณเดือนก.ค.-ก.ย. เป็นการทำลายรากแก่เพื่อให้แตก รากใหม่ ดังนั้นในการพรวนดิน การให้น้ำ ให้อย่างสม่ำเสมอจะทำให้ไม้ตงล้มแล้วออกหน่อ

เร็ว และดกตลอดปี ส่วนการบังคับให้ไม้ตงแทงหน่อออกฤดูปกติก็ทำได้เช่นกัน โดยการบำรุงต้นด้วยการใส่ปุ๋ยเคมี ร่วมกับปุ๋ยคอกและการให้น้ำอย่างถูก ต้อง ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงสามารถเร่งหน่อได้ และจะทำได้เฉพาะ แปลงปลูกที่มีแหล่งน้ำอย่างเพียงพอเท่านั้น(จำเป็น)

5. การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูของไม้

ปกติ ไม่มีการระบาดของโรคและแมลงในสวนไม้มากนัก มีเพียงแมลงพวกหนอนผีเสื้อกลางคืนมากัด กิน และมันไต่ไม้เพื่อหลบซ่อนและเป็นที่อาศัยในระยะเป็นดักแด้บ้างเล็กน้อย แมลงที่เข้าทำลายหน่ออ่อนของไม้ ไม้ส่วนมากเป็นประเภทกัดกินหน่อ 4-5 ชนิด คือ หนอนด้วงเจาะหน่อไม้(ไม้ตงล้มแล้วไม่ค่อยเจอเพราะลำค่อนข้าง ต้น), ด้วงกินหน่อ, ด้วงวงเจาะกิ่ง, เพลี้ยอ่อน และ มวนดูดน้ำเลี้ยง การควบคุมและกำจัดสามารถกระทำได้หลาย วิธี คือ ภายหลังที่หน่อเริ่มแตกจากตาของเหง้าปล้องแล้ว ก็หาทางป้องกันพวกเชื้อราและแมลงที่เข้ามากัดกินและ อาศัยอยู่ตาม กาบของหน่ออ่อน โดย การใช้สารปราบศัตรูพืช เช่น มาลาไทออน ผสมน้ำราดที่หน่อและเหง้า หรือใช้ พุราดาน ฎไมด์ หว่านลงที่ดิน แต่อย่านำหน่อไปบริโภคภายใน 60วัน หรือใช้วิธีควบคุมโดยการลิดกิ่ง หรือตัดลำแก่ ที่เป็นที่อยู่ของดักแด้ออก แล้วทำลายหรือขายลำไป จึงเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยลดจำนวนประชากรแมลงได้ ส่วนมาก แล้วไม่ค่อยพบปัญหาเกี่ยวกับโรคต่างๆในไม้ตงล้มแล้ว แต่จะพบ เพลี้ยตัวสีขาวๆเกิดขึ้นตามข้อไม้อ่อน เราอาจใช้ ผงซักฟอกละลายน้ำราดรดลงไปก็จะหาย ถ้ามีจำนวนน้อยไม่มากนักก็ใช้มือขยี้ ถ้าจำเป็นต้องใช้เคมีก็ต้องใช้ชนิด อ่อนๆเช่น เซฟวิน นีตฟนครับ

6.การตัดหน่อ

ไม้ตงล้มแล้วจะแทงหน่อตลอดปีแต่จะดกมากเมื่อเริ่มเข้าฤดูฝน (เม.ย.-มิ.ย.)การตัดหน่อจะตัดเมื่อหน่อยาว ประมาณ 1 ฟุต โดยใช้ เลื่อยหางปลาตัดหน่อบริเวณกาบใบที่ 3 จากโคนหน่อ ซึ่งจะเหลือตาไว้ 2-3 ตา สำหรับแตก หน่อในช่วงถัดไป สำหรับหน่อที่ไม่แข็งแรงให้ตัดออกทิ้งไป การตัดหน่อควรทำตอนเช้ามีด เพื่อจะได้หน่อไม้สดส่ง ตลาด หน่อไม้ไม้ตงล้มแล้ว(หน่อไม้หวาน)ที่ตัดไว้นาน ๆ จะทำให้ความหวานของหน่อลดลง ดังนั้น ควรตัดหน่อแล้ว รับประทานทันที ในการตัดหน่อควรเริ่มตัดหน่อจากกลางกอก่อน แล้วขยายวงออกมารอบนอกกอ ส่วนหน่อที่อวบใหญ่ ที่อยู่ด้านนอกควรมีการรักษาไว้เพื่อให้เป็นลำแม่เลี้ยง หน่อต่อไป

การขยายพันธุ์โดยใช้กิ่งแขนง (การตอนแล้วนำมาชำกิ่ง)

การขยายพันธุ์กิ่งไผ่มีหลายวิธีครับ แต่สำหรับไผ่ตงส้มแล้งการขยายพันธุ์โดยใช้กิ่งแขนงนี้ เป็นวิธีที่นิยมกันมากที่สุดเพราะง่าย สะดวก รวดเร็ว สามารถตัดชำกิ่งแขนงได้จำนวนมาก ความสำเร็จในการตอนและปักชำโดยใช้กิ่งแขนงขึ้นอยู่กับชนิดของไผ่ หากเป็นไผ่ที่มีรากอากาศบริเวณโคนกิ่ง เช่น ไผ่ตงส้มแล้ง จะมีความสำเร็จสูง ผมจึงขอแนะนำการขยายพันธุ์ไผ่ด้วยวิธีนี้ครับ

การเตรียมอุปกรณ์เพื่อตอนกิ่ง

1. เลื่อยโค้งตัดแต่งกิ่ง 2. มีดคม หรือ คัตเตอร์ 3. กรรไกรแต่งกิ่ง 4. เทปพันสายไฟหรือเชือก 5. น้ำยาเร่งราก 6. ถุงพลาสติก(5*8) 7. หนัวยาง

8. ดินที่ใช้สำหรับการตอนในถุงพลาสติก (ไยมะพร้าว2ส่วน+ดินที่ผสมขี้เถ้าแกลบ1ส่วน)

วิธีตอนกิ่งไผ่กิมซุง หรือไผ่ตงลิ้มแล้ง

กิ่ง แขนง คือกิ่งที่แตกจากตาบริเวณข้อต่อของลำไผ่ ความสำเร็จของการตอนกิ่งแขนงขึ้นอยู่กับ การเลือกกิ่งแขนง และฤดูที่จะตอนด้วย ฤดูที่เหมาะสมในการตอนกิ่งแขนงของ ไผ่ตงลิ้มแล้ง คือ ปลายฤดูฝนช่วงเดือนกันยายนถึงตุลาคม ไปจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงที่มีกิ่งแขนงมาก การเลือกกิ่งแขนงควรเลือกกิ่งที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ประมาณ 1 นิ้ว ถึงนิ้วครึ่ง(ไม่แก่ไม่อ่อน) ที่มีรากอากาศเป็นสีน้ำตาลหรือน้ำตาลอมเหลือง และใบที่ยอดคดแล้ว กาบหุ้มตาหลุดหมด อายุของกิ่งแขนงอย่างน้อยต้องมีอายุ 4-6 เดือน ถ้าค้างปียิ่งดี เมื่อเลือกกิ่งแขนงได้ตามความต้องการแล้ว ให้ใช้เลื่อยโค้งเลื่อยตรงกลางระหว่างกิ่งแขนงกับลำไผ่ เลื่อยไปจนกิ่งแขนงเกือบขาด(80%)จากนั้นก็ ตัดกิ่ง แขนงให้แยกจากลำแม่ ให้เหลือเปลือกเขียวของลำแม่ให้มากที่สุด นำดินที่ใส่ถุงเตรียมไว้พร้อมที่จะตอน กรีด ถังด้านหนึ่งขนาดสี่เหลี่ยมผืนผ้าของถุงดินที่จะตอนทิ้งไป(2.5*3.5นิ้ว) นำน้ำยาเร่งรากราดใส่ถุงดินที่จะตอนให้ ชุ่ม ดิน ประคบจากด้านล่างเข้ากับกิ่งแขนง แล้วค่อยใช้เทปดำพันถุงดินที่ตอนให้แน่นเหลือช่องว่างให้น้ำเข้ามาได้ ทาง ด้านบนเวลารดน้ำ ใช้เชือกฟางแก้วหรือเทปดำยึดกิ่งแขนงไว้กับลำไผ่กันลมโยก หมั่นรดน้ำให้ชุ่ม 5-10วัน รากจะออก

เรา ควรปล่อยให้รากออกเต็มที่จึงค่อย ตัดกิ่งที่ตอนได้ลงมาเพื่อใส่ถุงชำหลังจากนั้นรอให้กิ่งพันธุ์แตกใบอ่อนแสดง ว่ารากเดินดีแล้วจึงค่อยนำลงแปลงปลูก ก่อนทำการปักชำควรมีการเตรียมดินที่จะนำมาใช้เป็นวัสดุเพาะชำ โดยการย่อยดินและผสมดินกับ(ขี้เถ้าแกลบ+ไยมะพร้าว)ในอัตราส่วน 1 ต่อ 1 โดยประมาณ แล้วตากดินทิ้งไว้ 1-2 สัปดาห์ หรือมากกว่านั้น หลังจากให้นำกิ่งไผ่ที่ตอนแล้วลงถุง ควรกดดินให้แน่นแต่ต้องระวังไม่ให้รากขาด รดน้ำ ทันทีเพื่อให้กิ่งชำสดอยู่เสมอ

หลังจากนั้นหมั่นดูแลรดน้ำทุกวันหรือวันเว้นวัน จนกระทั่งกิ่งแขนงที่ชำแข็งแรงดีใช้เวลาประมาณ3-4อาทิตย์ ก็ย้าย ลงปลูกในแปลงได้ เพื่อ การค้าในปัจจุบันนิยมชำในถุงพลาสติกโดยตรงตั้งแต่แรกเพื่อป้องกันการกระทบ กระเทือนขณะย้ายชำกล้าและสะดวกในการขนย้ายไปปลูกตามที่ต่างๆ ปกตินิยมใช้ถุงขนาด 5 x 8 ปักชำกิ่งไผ่ เพื่อให้กิ่งไผ่ที่ตอนมาแตกใบและราก ตัดปลายกิ่งออก ให้กิ่งแขนงที่จะปักชำยาวประมาณ 80 - 100 เซนติเมตร มี ข้อติดอยู่ 3-4 ข้อ (สำคัญรากต้องเต็ม) ผมเคยนำกิ่งตอนที่มีรากเต็มและตัดออกจากลำไผ่ นำมาปลูกปรากฏว่าการ ฟื้นตัวและการเจริญเติบโตของกิ่งไผ่เร็วมาก ไม่ตาย ขนส่งง่าย และสะดวกในการปลูก

การดูแลรักษาไผ่กิมซุงหรือไผ่ตงลิ้มแล้ง

ควรทำการบำรุงรักษาให้เหมาะสมเพื่อให้ได้รับผลผลิตอย่างสม่ำเสมอ ดังนี้

1. การให้น้ำ

ช่วง แรก (โดยเฉพาะ 1-3 เดือน) ต้นไผ่ต้องการน้ำมาก ควรให้น้ำวันเว้นวัน แต่ถ้าปลูกไผ่ในฤดูฝน อาจไม่จำเป็นต้องให้น้ำถึงขนาดนั้นก็ได้(เพราะฉะนั้นเราควรจะปลูกไผ่กันใน ฤดูฝนเพื่อลดต้นทุนต่างๆ) นอกจากในกรณี ฝนทิ้งช่วงนาน จึงให้น้ำช่วย แต่หลังจากหมดฝนแล้ว ผู้ปลูกต้องคอยรดน้ำให้สม่ำเสมออย่าปล่อยให้ขาดน้ำนาน เพราะ ในปีแรกต้นไผ่ยังไม่ค่อยแข็งแรงนักถ้าไม่มีน้ำ อาจตายได้โดยง่าย หลังจากต้นไผ่อายุเกิน 6-8 เดือน ไปแล้ว จะ แข็งแรงและทนต่อสภาพแห้งแล้งได้ดีขึ้น

2. การใส่ปุ๋ย

ใน ช่วงต้นปีแรก (1-3เดือน)ต้นไผ่สามารถใช้ปุ๋ยคอกที่คลุกเคล้าไปกับดินที่ปลูกได้พอ แต่ในระยะต่อไป จำเป็นต้องมีการพรวนดินรอบๆกอและใส่ปุ๋ยคอก 1เดือน/ครั้ง ครั้งละประมาณ2-3กกในระยะนี้อาจจะเห็นว่าหน่อ ที่แตกจะมีขนาดค่อนข้างเล็กและ จะมีขนาดโตขึ้นทุกๆ ปี ถ้าความชุ่มชื้นและดินอุดมสมบูรณ์ดีพอเพียง แต่ถ้าจะ ให้ผลรวดเร็วควรจะให้ปุ๋ยเคมี 46-0-0 เร่ง ประมาณ2-3กำมือ/กอ/เดือน จะทำให้ไผ่เกิดหน่อปริมาณมากตลอดปี เดือนที่7 จะทำการตัดแต่งกอและพรวนดินเพื่อกำจัดวัชพืช ปกตินิยมพรวนดินอีกครั้งในช่วงเดือนตุลาคมถึง พฤศจิกายน ก่อนที่ดินจะแห้ง เพราะถ้าดินแห้งจะพรวนดินยาก

ในกรณีที่ต้องการเร่งการออกหน่อ (กรณีพิเศษ)จะใส่ในช่วงต้นเดือน ก.พ.ถึง พ.ค. ปุ๋ยที่นิยมคือใช้ปุ๋ยคอกเป็นหลัก ในอัตรา 2-3กิโลกรัมต่อ กอ/เดือน หรืออาจใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 อัตรา 200กรัมต่อกอ และปุ๋ยเคมีสูตร 46-0-0 200กรัม/กอ (เร่งหน่อเพื่อขาย ก่อนหน่อไม้ไทยจะเริ่มออกหน่อ)

3.การไถ่ลำและการตัดแต่งกอไผ่ตงลิ้มแล้ง

ไผ่ตงลิ้มแล้ง เมื่อปลูกได้ประมาณ 3-4 เดือนจะเริ่มแตกหน่อได้ประมาณ 2-3 ลำ ในระยะแรกนี้จะไม่มีการ ตัดหน่อเลย ปล่อยให้เป็นลำต่อไป การดูแลกอไผ่ในช่วงนี้จะทำการตัดลำต้นที่เล็กออกไป ไม่ต้องเสียเวลา ให้ เหลือไว้เฉพาะลำที่ใหญ่ ลำที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 1-1.5 นิ้วตัดทิ้งให้หมด วิธีการตัด ต้องตัดให้จมดิน อย่าให้มีตาเหลืออยู่ อีก(ไม่ต้องการให้ขยายพันธุ์อีก) กิ่ง แขนงเล็กๆ บริเวณโคนต้นที่ขึ้นเกาะกะของลำแม่ควรตัดแต่งให้โล่ง(แสงแดด ส่องถึงพื้นได้) เพื่อสะดวกในการให้น้ำและดูแล เมื่อต้นไผ่อายุได้ประมาณ 7-8 เดือนจะมีหน่อแทงขึ้นมาอีก 5-

6 หน่อ ตอนนี้อีกยังไม่มีการตัดหน่อ ปล่อยให้ไผ่เป็นลำต่อไป แต่ถ้าพื้นที่ตรงนั้นดินอุดมสมบูรณ์ดี หน่อออกเยอะเราควรตัดขายไปบ้าง เช่นถ้าขึ้นมา 5หน่อให้ตัดขายไป 3หน่อ แต่ให้เลือกเอาหน่อที่สมบูรณ์ไว้(หน่อที่เบียดกันให้ตัดออกขายไป) การดูแลกอไผ่เพียงแค่ตัดเอาหน่อเฒ่า ลำคดเอียงแคะแกร็นออกและตัดแต่งกิ่งแขนงเล็กๆทิ้ง รักษาลำไผ่ให้มีอยู่ประมาณ 5-6ลำ (ลำใหญ่ๆ) จากนั้นจึงเริ่มตัด หน่อ ขายบ้าง การตัดหน่อขายนี้ควรจะตัดจากกลางกอก่อนแล้วขยายออกมารอบนอกกอ ซึ่งหน่ออื่นๆ ต้องมีการรักษาไว้บ้างเพื่อให้เป็นลำแม่ โดยเลือกหน่อที่อวบใหญ่และอยู่ในลักษณะที่จะขยายออกเป็นวงกลมเพื่อจะทำให้กอ ใหญ่ขึ้น มีหน่อมากขึ้นในปีต่อไป สะดวกที่จะเข้าไปดูแลรักษาและตัดหน่อ

การตัดแต่งกอไผ่ ควรทำติดต่อกันทุกๆ ปี สำหรับไผ่ตงลิ้มแล้งนี้ควรแต่งกอไผ่ประมาณต้นเดือน ก.ค.เพราะตอนนี้ ไผ่ชนิดอื่นกำลังออกหน่อ ช่วงนี้หน่อไผ่ออกเยอะราคาไม่ค่อยดี ควรปล่อยหน่อให้เจริญเป็นลำแม่ได้เต็มที่ พอต้นเดือนตุลาคม จึงค่อยอัดปุ๋ยคอกและน้ำเพื่อเร่งการออกหน่อในช่วงหน้าหนาว และหน้าแล้ง ช่วงนี้ราคาของหน่อไผ่จะดีมาก (พ.ย.-พ.ค.)ของทุกปี

4. การบังคับให้เกิดหน่อมากขึ้น

ใน การบังคับให้ไผ่ตงลิ้มแล้งแทงหน่อมากขึ้นตามฤดูกาลนั้น นอกจากการใส่ปุ๋ยและปฏิบัติดูแลตามปกติแล้วยังมีวิธีการอื่นทำให้ไผ่ตงแทงหน่อมากขึ้น โดยการสูบลมในฤดูแล้งช่วงที่ลมสงบ(ปลายเดือน ม.ค-ก.พ.) โดยการรวบรวมใบไผ่และ กิ่งแขนง ที่ได้จากการตัดแต่งกิ่งแล้วนำมากองให้ห่างจากกอประมาณ 1 เมตร จุดไฟเผา แต่ต้องระวังไม่ให้ไฟกระชอกมาก โดยการพรมน้ำช่วยหรืออาจเอาใบไผ่และกิ่งแขนงสูบลมในกอเลย แต่ต้องระวังไม่ให้ไฟลามไปติดส่วนบนๆ ของกอ ในการสูบลมนี้ เข้าใจว่าเป็นการเร่งให้ไผ่ตงมีการพักตัวเร็วขึ้น (hardening) เมื่อก่อนเข้าสู่ฤดูฝนจะได้แทงหน่อมากขึ้น หลังจากที่ได้พักตัวอย่างเต็มที่และการสูบลมยังช่วยในการกำจัดโรคและแมลงไปด้วย

นอก จากนี้ ยังมีวิธีการบังคับการออกหน่อวิธีอื่นอีก เช่น การพรวนดินแปลงไผ่ตงลิ้มแล้ง ทั้งในระหว่างแถวและระหว่างต้น โดยทำการพรวนดินในช่วงก่อนฤดูแล้ง ประมาณเดือนก.ค.-ก.ย. เป็นการทำลายรากแก่เพื่อให้แตกรากใหม่ ดังนั้นในการพรวนดิน การให้น้ำ ให้ปุ๋ยอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ไผ่ตงลิ้มแล้งออกหน่อเร็ว และตกตลอดปี ส่วนการบังคับให้ไผ่ตงแทงหน่อนอกฤดูปกติก็ทำได้เช่นกัน โดยการบำรุงต้นด้วยการใส่ปุ๋ยเคมีเพิ่มรวมกับปุ๋ยคอกและการให้น้ำอย่างถูก ต้อง ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงสามารถเร่งหน่อได้ และจะทำได้เฉพาะแปลงปลูกที่มีแหล่งน้ำอย่างเพียงพอเท่านั้น(จำเป็น)

5. การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูของไผ่

ปกติ ไม่มีการระบาดของโรคและแมลงในสวนไผ่มากนัก มีเพียงแมลงพวกหนอนผีเสื้อกลางคืนมากัดกิน และม้วนใบไผ่เพื่อหลบซ่อนและเป็นที่พักอาศัยในระยะเป็นดักแด้บ้างเล็กน้อย แมลงที่เข้าทำลายหน่ออ่อนของไผ่ไผ่ส่วนมากเป็นประเภทกัดกินหน่อ 4-5 ชนิด คือ หนอนด้วงเจาะหน่อไผ่(ไผ่ตงลิ้มแล้งไม่ค่อยเจอเพราะลำค่อนข้างตัน), ด้วงกินหน่อ, ด้วงงวงเจาะกิ่ง, เพลี้ยอ่อนและมวนดูดน้ำเลี้ยง การควบคุมและกำจัดสามารถทำได้หลายวิธี คือ ภายหลังที่หน่อเริ่มแตกจากตาของเหง้าปล้องแล้ว ก็หาทางป้องกันพวกเชื้อราและแมลงที่เข้ามากัดกินและอาศัยอยู่ตามกาบของหน่ออ่อน โดย การใช้สารปราบศัตรูพืช เช่น มาลาไธออน ผสมน้ำราดที่หน่อและเหง้า หรือใช้ฟูราดาน ฎูไมด์ หว่านลงที่ดิน แต่อย่านำหน่อไปบริโภคภายใน 60วัน หรือใช้วิธีควบคุมโดยการลิดกิ่ง หรือตัดลำแก่ที่เป็นที่อยู่ของดักแด้ออก แล้วทำลายหรือขายลำไป จึงเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยลดจำนวนประชากรแมลงได้ ส่วนมากแล้วไม่ค่อยพบปัญหาเกี่ยวกับโรคต่างๆในไผ่ตงลิ้มแล้ง แต่จะพบเพลี้ยตัวสีขาวๆเกิดขึ้นตามข้อไผ่อ่อน เราอาจใช้

ผงชักฟอกละลายน้ำราดรดลงไปก็จะหาย ถ้ามีจำนวนน้อยไม่มากนักก็ใช้มือขยี้ ถ้าจำเป็นต้องใช้เคมีก็ต้องใช้ชนิดอ่อนๆเช่น เซฟวิน ฉีดพ่นครับ

6.การตัดหน่อ

ไผ่ตงลื้มแล้งจะแทงหน่อตลอดปีแต่จะตมมากเมื่อเริ่มเข้าฤดูฝน (เม.ย.-มิ.ย.)การตัดหน่อจะตัดเมื่อหน่อยาวประมาณ 1 ฟุต โดยใช้เสียมหางปลาตัดหน่อบริเวณกาบใบที่ 3 จากโคนหน่อ ซึ่งจะเหลือตาไว้ 2-3 ตา สำหรับแตกหน่อในช่วงถัดไป สำหรับหน่อที่ไม่แข็งแรงให้ตัดออกทิ้งไป การตัดหน่อควรทำตอนเช้ามืด เพื่อจะได้หน่อไม้สดส่งตลาด หน่อไม้ไผ่ตงลื้มแล้ง(หน่อไม้หวาน)ที่ตัดไว้นาน ๆ จะทำให้ความหวานของหน่อลดลง ดังนั้น ควรตัดหน่อแล้วรีบขายทันที ในการตัดหน่อควรเริ่มตัดหน่อจากกลางกอก่อน แล้วขยายวงออกมารอบนอกกอ ส่วนหน่อที่อวบใหญ่ที่อยู่ด้านนอกควรมีการรักษาไว้เพื่อให้เป็นลำแม่เลี้ยง หน่อต่อไป

การขยายพันธุ์โดยใช้กิ่งแขนง (การตอนแล้วนำมาชำกิ่ง)

การขยายพันธุ์ไผ่มีหลายวิธีครับ แต่สำหรับไผ่ตงลื้มแล้งการขยายพันธุ์โดยใช้กิ่งแขนงนี้ เป็นวิธีที่นิยมกันมากที่สุดเพราะง่าย สะดวก รวดเร็ว สามารถตัดชำกิ่งแขนงได้จำนวนมาก ความสำเร็จในการตอนและปักชำโดยใช้กิ่งแขนงขึ้นอยู่กับชนิดของไผ่ หากเป็นไผ่ที่มีรากอากาศบริเวณโคนกิ่ง เช่น ไผ่ตงลื้มแล้ง จะมีความสำเร็จสูง ผมจึงขอแนะนำการขยายพันธุ์ไผ่ด้วยวิธีนี้ครับ

การเตรียมอุปกรณ์เพื่อตอนกิ่ง

1. เลื่อยโค้งตัดแต่งกิ่ง 2. มีดคม หรือ คัตเตอร์ 3. กรรไกรแต่งกิ่ง 4. เทปพันสายไฟหรือเชือก 5. น้ำยาเร่งราก 6. ถุงพลาสติก(5*8) 7. หนัวยาง

8. ดินที่ใช้สำหรับการตอนในถุงพลาสติก (ใบมะพร้าว2ส่วน+ดินที่ผสมขี้เถ้าแกลบ1ส่วน)

วิธีตอนกิ่งไผ่กิมซุง หรือไผ่ตงลิ้มแล้ง

กิ่ง แขนง คือกิ่งที่แตกจากตาบริเวณข้อต่อของลำไผ่ ความสำเร็จของการตอนกิ่งแขนงขึ้นอยู่กับ การเลือกกิ่งแขนง และฤดูที่จะตอนด้วย ฤดูที่เหมาะสมในการตอนกิ่งแขนงของ ไผ่ตงลิ้มแล้ง คือ ปลายฤดูฝนช่วงเดือนกันยายนถึงตุลาคม ไปจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงที่มีกิ่งแขนงมาก การเลือกกิ่งแขนงควรเลือกกิ่งที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ประมาณ 1 นิ้ว ถึงนิ้วครึ่ง(ไม่แก่ไม่อ่อน) ที่มีรากอากาศเป็นสีน้ำตาลหรือน้ำตาลอมเหลือง และใบที่ยอดคดแล้ว กาบหุ้มตาหลุดหมด อายุของกิ่งแขนงอย่างน้อยต้องมีอายุ 4-6 เดือน ถ้าค้ำปียิ่งดี เมื่อเลือกกิ่งแขนงได้ตามความต้องการแล้ว ให้ใช้เลื่อยโค้งเลื่อยตรงกลางระหว่างกิ่งแขนงกับลำไผ่ เลื่อยไปจนกิ่งแขนงเกือบขาด(80%)จากนั้นก็ ตัดกิ่ง แขนงให้แยกจากลำแม่ ให้เหลือเปลือกเขียวของลำแม่ให้บางที่สุด นำดินที่ใส่ถุงเตรียมไว้พร้อมที่จะตอน กรีด ถุงด้านหนึ่งขนาดสี่เหลี่ยมผืนผ้าของถุงดินที่จะตอนทิ้งไป(2.5*3.5นิ้ว) นำน้ำยาเร่งรากราดใส่ถุงดินที่จะตอนให้ ชุ่ม ดัน ประคบจากด้านล่างเข้ากับกิ่งแขนง แล้วค่อยใช้เทปดำพันถุงดินที่ตอนให้แน่นเหลือช่องว่างให้น้ำเข้ามาได้ ทาง ด้านบนเวลารดน้ำ ใช้เชือกฟางแก้วหรือเทปดำยึดกิ่งแขนงไว้กับลำไผ่กันลมโยก หมั่นรดน้ำให้ชุ่ม 5-10วัน รากจะออก

เรา ควรปล่อยให้รากออกเต็มที่จึงค่อย ตัดกิ่งที่ตอนได้ลงมาเพื่อใส่ถุงชำหลังจากนั้นรอให้กิ่งพันธุ์แตกใบอ่อนแสดง ว่ารากเดินดีแล้วจึงค่อยนำลงแปลงปลูก ก่อนทำการปักชำควรมีการเตรียมดินที่จะนำมาใช้เป็นวัสดุเพาะชำ โดยการย่อยดินและผสมดินกับ(ขี้เถ้าแกลบ+ใบมะพร้าว)ในอัตราส่วน 1 ต่อ 1 โดยประมาณ แล้วตากดินทิ้งไว้ 1-2 สัปดาห์ หรือมากกว่านั้น หลังจากให้นำกิ่งไผ่ที่ตอนแล้วลงถุง ควรกดดินให้แน่นแต่ต้องระวังไม่ให้รากขาด รดน้ำ ทันทีเพื่อให้กิ่งชำสดอยู่เสมอ

หลังจากนั้นหมั่นดูแลรดน้ำทุกวันหรือวันเว้นวัน จนกระทั่งกิ่งแขนงที่ชำแข็งแรงดีใช้เวลาประมาณ3-4อาทิตย์ ก็ย้าย ลงปลูกในแปลงได้ เพื่อการค้าในปัจจุบันนิยมชำในถุงพลาสติกโดยตรงตั้งแต่แรกเพื่อป้องกันการกระเทิบ กระเทือน

ขณะย้ายขำกล้ำและสะดวกในการขนย้ายไปปลูกตามที่ต่างๆ ปกตินิยมใช้ถุงขนาด 5 x 8 ปักชำกิ่งไผ่เพื่อให้กิ่งไผ่ที่ตอนมาแตกใบและราก ตัดปลายกิ่งออก ให้กิ่งแขนงที่จะปักชำยาวประมาณ 80 - 100 เซนติเมตร มีข้อติดอยู่ 3-4 ข้อ (สำคัญรากต้องเต็ม) ผมเคยนำกิ่งตอนที่มีรากเต็มและตัดออกจากลำไผ่ นำมาปลูกปรากฏว่าการฟื้นตัวและการเจริญเติบโตของกิ่งไผ่เร็วมาก ไม่ตาย ขนส่งง่าย และสะดวกในการปลูก

แปรรูปหน่อไม้ไผ่ตงลื้มแล้ง(ไผ่กิมซุง)เพื่อให้ได้ราคามากขึ้น

วิธีทำหน่อไม้ดอง

หน่อไม้ดองจากหน่อไม้ตงลื้มแล้ง

ส่วนผสมในการทำหน่อไม้ดอง

1. หน่อไม้สดสะอาด 10 กิโลกรัม

หน่อไม้ตงลื้มแล้งสด 10 กิโลกรัม

2. เกลือเม็ด 1 กิโลกรัม

3. แบ่งข้าวเจ้า 1/2 กิโลกรัม

วิธีทำหน่อไม้ดอง

- นำหน่อไม้ที่เราเตรียมเอาไว้ มาปอกเปลือก และล้างให้สะอาด
- หลังจากนั้นให้สับหรือหั่นหน่อไม้บางๆ หรือสับให้เป็นเส้นๆ
- เมื่อเตรียมหน่อไม้เรียบร้อยแล้ว ให้เรานำหน่อไม้ไปแช่น้ำสะอาดในภาชนะที่สะอาดเช่นกันและทำการปิดฝาให้มิดชิดกันแมลงหรือสิ่งแปลกปลอมตกลงไป แล้วทิ้งไว้ 1 คืน
- เมื่อแช่หน่อไม้เอาไว้ได้ 1 คืนแล้ว ให้ตักขึ้นมาให้สะเด็ดน้ำ
- ให้นำเกลือเม็ด มาละลายกับน้ำต่างหากเตรียมเอาไว้
- นำหน่อไม้มาที่สะเด็ดน้ำแล้วมาเคล้ากับแบ่งให้ทั่ว แล้วอัดลงในบีบให้เต็ม เสร็จแล้วให้นำเกลือที่เตรียมไว้ ลงไปให้ท่วมหน่อไม้ เคล็ดลับ ใส่ผ้าส้อมสายชูลงไปด้วย เพื่อให้หน่อไม้ขาวสายน่ากินเสร็จแล้วปิดให้มิดชิด หมักเอาไว้ 2 อาทิตย์ก็จะได้หน่อไม้ดองแล้วครับ

วิธีการทำหน่อไม้อัดดอง

ส่วนผสมในการทำหน่อไม้อัดดอง

1. หน่อไม้ดิบสด
2. ถุงพลาสติก
3. ยางรัด

วิธีการทำหน่อไม้อัดดอง

- นำหน่อไม้ดิบที่เราเตรียมไว้ มาแกะเปลือกออกตัดส่วนที่แข็งออกแล้วล้างให้สะอาด
- ใช้มีดผ่าหน่อไม้ดิบออกเป็นสี่ส่วน หรือหน่อไม้ที่มีขนาดเล็กแค่แกะเปลือก เสร็จแล้วนำบรรจุถุงพลาสติกใบเล็กหรือใบใหญ่ตามต้องการได้เลย
- จากนั้นให้เรานำหน่อไม้ที่เราบรรจุถุงพลาสติกเรียบร้อยแล้ว นำไปนึ่งจนหน่อไม้สุก
- ต่อไปให้นำหน่อไม้ที่สุกแล้วมาใส่ถุงพลาสติกหุ้มด้านนอกอีกชั้นหนึ่งรัดปากถุงด้วยยางรัดให้แน่น เพื่อไม่ให้อากาศเข้า หากมีอากาศเข้าไปในถุงจะทำให้หน่อไม้เน่าเสียได้ รัดยางให้แน่น แล้วนำไปเก็บไว้

วิธีการเก็บคือ มัดแขวนใส่กับราวไม้เอาไว้เพื่อไม่ให้เกิดการกระทบกระเทือนกับหน่อไม้ เพราะอาจจะทำให้หน่อไม้เน่าเสียได้เช่นกัน วิธีแขวนถ้าท่านต้องการจะนำมารับประทาน นำมาต้มหน่อหนึ่งอีกครั้ง หากแกะ
ถุหน่อไม้มาประกอบอาหารแล้วควรทำให้หมดถุงไม่ควรเก็บไว้เพราะจะเก็บไว้จะทำให้เน่าเสียได้

วิธีการทำหน่อไม้ส้ม

ส่วนผสมในการทำหน่อไม้ส้ม

1. หน่อไม้สด สะอาด
2. เกลือ 1 ถ้วย
3. น้ำสะอาด

วิธีทำหน่อไม้ส้ม

- นำหน่อไม้ที่เตรียมเอาไว้มาปอกเปลือกออกและล้างน้ำให้สะอาดที่สุด
- นำหน่อไม้ที่ล้างสะอาดมาสับหน่อไม้ให้เป็นชิ้นบางๆ พยายามอย่าให้ฝอยมาก
- เติมน้ำสะอาดใส่หน่อไม้พอท่วมหน่อไม้ทั้งเอาไว้ 1 คืน
- เมื่อครบ1คืนแล้ว ให้เทน้ำออกให้หมด
- นำเกลือที่เราเตรียมไว้ มาเทลงไปคนให้เข้ากันกับหน่อไม้ ขยำให้เข้ากันให้ดี
- เติมน้ำสะอาดพอท่วมหน่อไม้ ทั้งไว้อีก 3 คืน จะได้หน่อไม้ดองสำหรับประกอบอาหารแล้วครับ